

Joc / *Juego*

Ramón Xirau

Quan et veig
jugar com juga el cérvol amb la molsa
s'omplen les teves mans de tots colors
i una joguina vibra en els teus ulls
com una nau llunyana endins del mar.

Ets tot sorprès quan vénen les sonores
mirades de la nit o bé quan veus
endins de l'aire,
l'argent d'un avió que remoreja
o quan de la finestra mires en la llum
els automòbils que s'il·luminen amb la posta.

I jugues, tu, més tendre que la molsa,
més tremolós que el vol de l'oreneta
i ets tot sorprès perquè les coses tenen
set colors molt brillants de tots colors.

Al verte

*jugar igual que el ciervo con el musgo
se te llenan las manos de colores
y un juguete trepida en tu mirada
como nave alejada mar adentro.*

*Te asombras cuando vienen las sonoras
miradas de la noche o cuando ves,
dentro del aire,
la plata de un avión que rumorea
o miras en la luz por la ventana
los coches que se alumbran con la puesta.*

*Y juegas, tú, más tierno que los musgos,
con más temblor que golondrina en vuelo
y te asombras al ver que todo tiene
siete vivos colores de todos los colores.*

Traducción de Andrés Sánchez Robayna.